

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2952/2567

พนักงานอัยการจังหวัดเลย โจทก์ นาย ห. กับพวก โจทก์ร่วม นาย ก. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.พ.พ. มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะ และฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร มีใช้ความผิดต่อส่วนตัว แม้จำเลยที่ 1 นำเงินมาชดใช้ให้แก่ผู้ร้องทั้งสองจนเป็นที่พอใจและไม่ติดใจดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 ก็ตาม ก็ไม่ถือว่าเป็นการยอมความ อันจะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ในความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวระงับไป แต่มีผลทำให้คดีในส่วนแพ่งของผู้ร้องทั้งสองที่ยื่นคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 ระงับไปเท่านั้น ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 58, 83, 288, 371 ริบอาวุธมีดคัตเตอร์ของกลาง และบวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 208/2562 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1544/2562 ของศาลชั้นต้นเข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในข้อหาร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ส่วนข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่นให้การว่ากระทำความผิดโดยบันดาลโทสะ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษจำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายหลั่นและนางทองอินทร์ บิดาและมารดานายณรงเวช ผู้ตาย ตามลำดับ ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น โดยให้เรียกนายหลั่นว่า โจทก์ร่วมที่ 1 และเรียกนางทองอินทร์ว่า โจทก์ร่วมที่ 2 ส่วนข้อหาร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร โจทก์ร่วมทั้งสองไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และโจทก์ร่วมทั้งสองยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากได้รับความเสียหายจากการที่จำเลยทั้งสองร่วมกันฆ่าผู้ตาย เป็นค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ 300,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 1 อายุ 72 ปี ขอเรียกค่าขาดไร้อุปการะเดือนละ 5,000 บาท จนถึงอายุ 90 ปี เป็นระยะเวลารวม 18 ปี เป็นเงิน 1,080,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 2 อายุ 67 ปี ขอเรียกค่าขาดไร้อุปการะเดือนละ 5,000 บาท จนถึงอายุ 90 ปี เป็นระยะเวลารวม 23 ปี เป็นเงิน 1,380,000 บาท รวมเป็นค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยทั้งสองต้องร่วมกันชำระทั้งสิ้น 2,760,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมทั้งสอง จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 72, 371 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะ จำคุก 15 ปี ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 1,000 บาท ทางนำสืบจำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก 10 ปี ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงปรับ 500 บาท รวมจำคุก 10 ปี และปรับ 500 บาท บวกโทษจำคุก 1 เดือน และ 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 208/2562 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1544/2562 ของศาลชั้นต้น ตามลำดับ เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ เป็นจำคุก 10 ปี 3 เดือน และปรับ 500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 ยกคำขอให้รับมิตัดต่อของกลาง โดยให้คืนแก่เจ้าของ และให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วมทั้งสอง ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ 120,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมทั้งสอง โดยให้นำเงินที่จำเลยที่ 1 ชำระแก่โจทก์ร่วมทั้งสองเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2563 จำนวน 20,000 บาท เข้าหักชำระหนี้ดังกล่าวด้วย โดยให้นำไปหักชำระดอกเบี้ยที่คำนวณได้ถึงวันดังกล่าวก่อน หากมีเงินเหลือให้นำไปหักชำระต้นเงิน ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าขาดไร้รูปการ 600,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไป จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมที่ 1 ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าขาดไร้รูปการ 800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมที่ 2 ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่) บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ร่วมทั้งสองขอ กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งแทนโจทก์ร่วมทั้งสอง เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ร่วมทั้งสองชนะคดี โดยกำหนด ค่าทนายความ 15,000 บาท ยกคำร้องขอค่าสินไหมทดแทนในส่วนของจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งระหว่างโจทก์ร่วมทั้งสองกับจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่าให้นำเงิน 40,000 บาท ที่จำเลยที่ 1 นำมาวางต่อศาลชั้นต้น ไปหักชำระดอกเบี้ยที่คำนวณได้ นับแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2563 เป็นต้นไป จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 ตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษา ก่อน หากมีเงินเหลือจึงให้นำไปหักชำระต้นเงิน ยกอุทธรณ์ในส่วนอาญาของโจทก์ร่วมทั้งสอง คืนค่าขึ้นศาล 55,200 บาท แก่โจทก์ร่วมทั้งสอง และเมื่อโจทก์ร่วมทั้งสองไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลในศาลชั้นต้นแล้ว จำเลยที่ 1 จึงไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ร่วมทั้งสองอีก นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า สำหรับความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่า มีเหตุสมควรลงโทษ

สถานเบาและรอกการลงโทษให้แก่จำเลยที่ 1 ในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะหรือไม่ เห็นว่า แม้ผู้ตายมีอาการมีนเมาสุราเดินมาที่โต๊ะของจำเลยทั้งสองและตะโกนด่าพร้อมเข้ามาตบ ศีรษะของจำเลยที่ 1 โดยผู้ตายเป็นฝ่ายก่อเหตุขึ้นก่อนก็ตาม แต่ผู้ตายเพียงด่าและตบศีรษะจำเลย ที่ 1 เท่านั้น การที่จำเลยที่ 1 ใช้อาวุธมีดคัตเตอร์แทงผู้ตายไปที่บริเวณหน้าอกข้างซ้ายได้รวม 1 ครั้ง ในขณะที่ผู้ตายมีอาการมีนเมาสุราและไม่มีอาวุธใด ๆ ที่จะต่อสู้กับจำเลยที่ 1 ได้ นับว่า เป็นเรื่องร้ายแรง และแสดงให้เห็นถึงความไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของจำเลยที่ 1 ดังจะเห็นได้จาก จำเลยที่ 1 เคยถูกดำเนินคดีมาก่อนคดีนี้แล้วถึง 2 คดี ซึ่งศาลได้ให้โอกาสแก่จำเลยที่ 1 โดยรอกการ ลงโทษแล้ว แต่จำเลยที่ 1 ไม่หลาบจำกลับมากระทำความผิดในคดีนี้ขึ้นอีก แม้จำเลยที่ 1 ไม่เคยได้ รับโทษจำคุกมาก่อน หรือมีภาระต้องเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว หรือมีเหตุอื่นตามที่อ้างในฎีกา รวมทั้งหลังจากศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำพิพากษาแล้ว จำเลยที่ 1 ได้นำเงินมาชดใช้ให้แก่ผู้ร้อง ทั้งสอง ทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ติดใจดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 อีกต่อไป เมื่อโจทก์และผู้ร้องทั้งสอง ได้รับสำเนาฎีกาแล้วไม่แก้ฎีกาให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 ชำระหนี้ให้แก่ ผู้ร้องทั้งสองเป็นที่พอใจและไม่ติดใจดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 แล้ว อันมีลักษณะเป็นการยอมความ ก็ตาม แต่ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะ และฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือ ทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร มิใช่เป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว จึงไม่อาจ ยอมความได้ และหาทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ในความผิดดังกล่าวระงับไปไม่ คง มีผลทำให้คดีในส่วนแพ่งของผู้ร้องทั้งสองที่ขอให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนระงับไป เท่านั้น ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ยังไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะรอกการ ลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 1 ได้ แต่ที่ศาลล่างทั้งสองกำหนดโทษจำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบัน ดาลโทสะก่อนลดโทษให้จำคุก 15 ปีนั้นหนักเกินไป เห็นควรแก้ไขให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่ง คดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้น บางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะ ให้ลงโทษจำคุก 6 ปี ลดโทษให้ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก 4 ปี เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นและบวกโทษ จำคุกของจำเลยที่ 1 ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 4 ปี 3 เดือน และปรับ 500 บาท ยกคำร้องขอให้ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้องทั้งสอง นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปิติ นาถะภักติ · ณรงค์ กลั่นวารินทร์ · เพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2952/2567>